

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

8. De periculo mundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

Ysa. 14.

batum in munere. Ægyptus percutitur muscarum multitudine. Sapiens. Nihil grauius potest imprecari cuius inimico auaritia; quæ in præfenti tormenta patitur, & in futuro æterna supplicia meretur. Ponam Babilonem in possessionem ericij: vt scilicet pungatur ab his quæ possidet, sicut tangens ericium ab eo pungitur. Diuites, amatores temporalium, exterius videntur felices: interius tamen sunt miseri. Seneca. Horum qui felices vocantur, hilaritas ficta est, & grauis tristitia: eo quidem grauior, quod non licet interdum palam esse miseros: sed inter ærumnas cor ipsum exedentes, necesse est agere felicem.

De periculo mundi.

CAPVT VIII.

*Psal. 103.**Osea 4.*

Circa mundi periculum nota, quod mundus est valde periculosus: propter quod mare dicitur. In Psal. Hoc mare magnū & spaciosum. Periculum huius maris, iuxta verbum Bernard. probat transeuntium raritas, & pereuntium multitudo. In mari Marsilia, de quatuor nauibus nō perit vna. In hoc mari, de quatuor animabus nō saluatur vna. Mirabiles elationes huius maris. Nunquam est ibi tranquillitas: incessanter flant ibi venti, & qui in hoc mari perit, eternaliter perit. Quasi locus diluuij est mundus iste: vbi pauci respectu pereuntium saluantur. Maledictum, mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerunt. Mundus est velut locus pestilens. Declinant sapientes loca pestilentia, maximè quando vel ægrotos, vel agrotandos se cogno-

cognoscunt. Seneca. Non tantum corporibus, sed etiam moribus locum salubrem eligere debemus. Idem. Indubitater valet ad corrumpendum vigorem regio. Mundus est locus laqueis plenus; quos humilitas sola euadit. Antonius vidit omnes laqueos inimici tensos in terra, & ingemiscens ait: Quis poterit transire? Et audiuit vocem dicentem: humilitas. Creaturæ Dei in odium factæ sunt, & in tentationem animæ hominum: & in muscipulam pedibus insipientium. Infinitæ sunt causæ pereundi in mundo. Perimunt homines & bona & mala, & pluries bona quàm mala, secundum illud Psal. Cadent à latere tuo mille: & decem millia à dextris tuis. Occiduntur homines & ab amicis & ab inimicis. Alij pereunt amore, alij odio, alij timore. Si non essent in mundo alia pericula, nisi excommunicatorum, detractorum, & mulierum: adhuc nimis multa essent. Vix est aliquis qui à communicatione excommunicatorum plenè abstineat, vel à detractone. Super illud: Cum detractoribus nō commiscearis, dicit glossa: hoc vitio periclitatur ferè totum genus humanum. Hier. Efficacissimum glutinum ad capiendas animas, est mulier. Idem: Si foemina cum viris habitet; non deerit viscarium diaboli. Ex his enim primo auspiciatum est peccatum. Mundus est sicut fornax Babilonica, igne infernali succensa. Ideo multum timenda est homini valde passibili; qui ad sibilum vnus verbi, accenditur igne iræ; ad aspectum vnus mulieris, igne luxuriæ; ad intuitum vnus rei pretiosæ, igne cupiditatis & avaritiæ. Cùm peccatum sit morbus contagiosus;

Epist. 52. aliquantulò à pria.

Sap. 14.

Psal. 90.

*Sap. 14.
Glossa ord.
ad illud:
Hac quoq;
sipientib.*

fugienda est societas malorum. Non est tutum sano, cum leprosis habitare. Qui tetigerit picem; inquinabitur ab ea, & qui communicauerit superbo, inducet superbiam. Corruptunt bonos mores colloquia praua. Similiter & opera mala. Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit: amicus autem stultorum similis efficietur. Qui vult ire ad sanctum Iacobum, non ponit se in societate eorum qui Romam pergunt. Societas non ducit, nisi quo vadit: Sic qui vult ire ad paradysum, declinare debet societatem eorum qui vadunt ad infernum. Fili mi, ne ambules cum eis, pedes enim eorum ad malum currunt. Noluit Iacob habere Esau socium itineris. Senec. Conuictor delicatus paulatim eneruat & emollit: malignus comes quamuis candido & simplici rubiginem suam affricuit. Quis miserebitur ei, qui comitatur cum viro iniquo? Sicut enim non est tutum agno habitare cum lupo: ita nec bono habitare inter malos. Si communicabit lupo agno aliquando; sic peccator iusto. Philosophus interrogatus quid esset inimicissimum homini? Respondit, alter homo. Magis timendum est inter malos venire, quàm inter lupos: quantum ad hoc, quòd lupo vno modo læderet: Venienti verò inter malos, timendum est lædere, & lædi: & videre, & videri: audire, & audiri: occidere, & occidi. Videre fuit Dauid occasio & adulterij, & homicidij. Bernardus, Detrahere aut detraherentem audire: quid horum damnabilius, non facile dixerim. Videri est multis occasio, vt bona sua amittant. Mulieribus formosis videri, est occasio vt concupiscantur: & sollicitatæ fornicentur.

*Eccl. 13.**1. Corin. 15.**Pro. 13.**Pro. 10.**Eccl. 12.**Eccl. 13.**Libro 2. de
confid. parũ
& sine.*

tur.

tur. Seneca. Nemo nostrum ferre potest impetū vitiorum: magno impetu venientium. Si modicum fermenti totam massam corrumpit, quanto magis multum fermenti eam corrumpet? Valde difficile est bonis, si sint inter malos, cum ipsi pauci sint, & habeant ascendere, contraire multitudini malorum, quæ quasi infinita est, & impetuose descendit. Ideo multum eis necesse est elongari ab eis. Ne coneris contra ictum fluij.

2. Corint. 5.

Eccl. 4.

INCIPIIT SECUNDA PARS HVIVS libri, quæ tantum continet vnum capitulum: in quo incitat ad gaudendum de mutatione status secularis in statum religionis.

Quem Dei misericordia de mundo eduxit, si diligenti consideratione prædicta attendat, consequens est, vt de commutatione facta non pœniteat, sed valde gaudeat. Vtilis commutatio transeunti de tenebris ad locum luminis. Dulce lumen, & delectabile oculis videre solem. Vtilis commutatio, cum mundus fallax pro Deo fidelissimo deseritur: cum bona temporalia modica in breui amittenda, meliorum impeditiua, pro maximis in æternum mansuris relinquuntur. Vtilis transitus de loco pressuræ & laboris, ad locum pacis & quietis. In mundo pressuram habebitis: in me autem pacem. Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, &c. Nō habent pacem amatores mundi: qui mala pœnæ fugiunt, quæ non effugiunt: & bona fugientia sequuntur. Vtilis transitus à loco pleno periculis, ad locum securitatis. Qui

Eccl. 11.

Ioan. 16.

Matth. 11.